

GRIEKSCHE KRIJGSDANS (NAAR EEN RELIEF IN HET VATIKAAN-MUSEUM).

van het rijk Poerwotjarito een stel der instrumenten, om het menschdom te verheugen. Zij baarden zóó groot opzien, dat van toen af de stervelingen niet rustten vóór zij met hunne menschenhanden dezelfde instrumenten konden vervaardigen. — Op dergelijke wijze wordt de idée der goddelijke inspiratie vertolkt door den Chineeschen dichter Li-tai-po, die in de 9e eeuw leefde:

Zu meiner Flöte, die aus Jade ist,
Sang ich den Menschen tief-bewegt ein Lied,
Die Menschen lachten, sie verstanden's nicht.
Da hob ich schmerzvoll meine Flöte, die
Aus Jade ist, zum Himmel auf und brachte
Mein Lied den Göttern dar. Die Götter waren
Beglückt und huben auf erglühnden Wolken
Nach meinem Lied zu tanzen an....

Daar de dans veelal uiting eener vroolijk-opgewekte stemming is, hebben de Grieken bij voorkeur die goden en godinnen, welke voor hen vreugde en levensblijheid verpersoonlijkten, in reidansen voorgesteld. Deze gelden ook in de Grieksche mythologie als de scheppers en eerste beoefenaars der danskunst. In het jonge lentegetij beginnen

de Nymfen, die zich gedurende den treurigen winter met de vogels in donkere grotten den tijd verdreven hebben, hare lustige dansen, tezamen met de Gratiën. Muzen, Gratiën en Horen vertegenwoordigen het vroolijke element in de Olymposwereld. Wanneer Zeus en de andere goden bij den maaltijd zijn aangezeten, grijpt Apollo zijn cither, de Muzen heffen een lied aan, de Gratiën beginnen den dans, waarbij zich spoedig de Horen, dan Hebe, der goden schenkster, en Aphrodite, de godin der liefde, aansluiten. Eindelijk maakt ook Apollo zelf de dansbewegingen mee, evenals zijne zuster Artemis, zij die allen in schoonheid en slankheid overtreft. Maar nog liever dansen de Muzen, zooals Hesiodus zingt, op haar eigen berg, den Helikon, rondom de klare, blauwe bron en het Zeusaltaar. En Artemis danst bij voorkeur in het dichte woud, omringd door hare nimfen, nadat zij eerst al jagende langs bosch en veld zijn gesneld. In lateren tijd laten de Grieken zelfs vader Zeus van zijn troon dalen en temidden der jonge goden en godinnen een dansje uitvoeren.

Hebben de Hellenen zoo op verschillende wijzen de vroolijke zijde van het godenleven